

de Werkgever

NCW

Dijkverzwaring: De laatste loodjes van het Deltaplan

Economie van Latijns-Amerika ondergaat een metamorfose

Na GATT-akkoord ligt 'groen protectionisme' op de loer

NCW WEST

Door W.E. Veeneman,
voorzitter van
NCW WEST

De recente verwickelingen rond de verdeling van het Europese Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) hebben aangetoond dat de Randstad in bestuurlijk opzicht geen eenheid is. Daardoor loopt ons land, en met name de Randstad, veel geld uit Brussel mis.

Lidstaten van de Europese Unie konden onlangs - in de meest recente EFRO-ronde - gebieden voordragen die kampen met een in korte tijd sterk oplopende werkloosheid, veroorzaakt door met name achteruitgang van de industrie. Nederland heeft, zeker in de Randstad, meerdere gebieden die aan een dergelijke omschrijving voldoen. Naast een aantal gebieden in andere delen van het land droeg Nederland de gebieden Rotterdam/Rijndelta, IJmond, Zaanstad en Amsterdam-Noord voor bij de Europese Commissie om in aanmerking te komen voor een bijdrage uit het Europese regiofonds.

Daarmee koos Nederland (lees de provincies, respectievelijk het kabinet) in feite voor de strategie om de keuze aan Brussel over te laten. Het voorspelde gevolg van die strategie was dat een aantal gebieden zou afvallen, maar dat één of twee wél voor EU-geld in aanmerking zouden komen. In de praktijk is het effect echter dat alle gebieden binnen de Randstad zijn geschrapt van de Brusselse lijsten. Veel geschoten, alles mis. Geen EU-geld voor de Randstad. Het pijnlijke verschijnsel doet zich echter voor dat bij de verdeling van de Europese steun aan de Randstad vergelijkbare gebieden wél in aanmerking komen voor financiële steun. Sterker: bijna alle voordrachten van andere lidstaten worden gehonoreerd. Zo kunnen bijvoorbeeld Madrid, Barcelona, Duisburg, Turijn en Genua wél putten uit het regiofonds.

Dat Nederland (de Randstad) niet en andere landen wél met succes een beroep doen op het regiofonds heeft te maken met de voordracht van gebieden binnen het land zelf, dus voordat een lidstaat een voordracht doet bij de Europese Commissie. Het cruciale verschil in voorbereiding is dat andere lidstaten intern een selectie maken. Door

de onderlinge verhoudingen is dit in Nederland niet gebeurd, met het genoemde gevolg.

De conclusie is duidelijk: de Randstad opereert onvoldoende als eenheid.

Deze constatering baart om een aantal redenen zorg.

Ten eerste zal de komende jaren de bestuurlijke versnippering alleen maar verder gaan. In de grootstedelijke gebieden wordt hard gewerkt aan een nieuwe bestuurlijke indeling. Dat aan deze ontwikkeling goede argumenten ten grondslag liggen wil ik hier niet betwisten. Ik wil echter met klem aandringen op onderlinge samenwerking en samenhang in beleid van de (nieuwe) Randstadprovincies. Het bedrijfsleven - en eigenlijk niemand - is gebaat bij verschillen in regelgeving binnen een relatief klein gebied.

Ten tweede zal in internationale aangelegenheden intensievere samenwerking en afstemming

in internationale aangelegenheden intensievere samenwerking en afstemming

noodzakelijk zijn om een concurrerende positie als regio te kunnen innemen. De Randstad zal zich derhalve, veel meer dan nu het geval is, moeten presenteren als eenheid. Hoewel verdeeld over drie (straks wellicht vijf of meer) provincies zal naar buiten een beeld moeten ontstaan van eenheid. Alleen dan kunnen de noord- en zuidvleugel van de Randstad (en de respectievelijke Mainports) van elkaar profiteren in plaats van met elkaar concurreren.

Op dit moment geeft de economische ontwikkeling - een vertrekoverschot van bedrijven - daar alle aanleiding toe, zoals onlangs de Provinciale Raad voor de Ruimtelijke Ordening in een advies aan gedeputeerde staten van Zuid-Holland nog eens aangaf. Als alles op alles moet worden gezet voor werkgelegenheid dan is de huidige versnippering een struikelblok. Deze moet worden opgeruimd. De structuren daarvoor bestaan, bijvoorbeeld in de vorm van het zogenaamde *Randstad-overleg*. De bestuurders moeten alleen gebruik durven en willen maken van die structuren.

Randstad moet als eenheid gaan opereren

FOTO: STOKWIS

Leden van NCW WEST bezoeken de Scheve

NCW WEST begint voor ex-gedetineerden

De kring Den Haag van de regionale werkgeversvereniging NCW WEST gaat zich inzetten om ex-gedetineerden een eerlijke kans op een baan te geven. Dat is de kern van de afspraken die de werkgeverskring heeft gemaakt met de Haagse Stichting Exodus. Exodus zet projecten op ter begeleiding van ex-gedetineerden.

Onder grote belangstelling van ondernemers en pers, en in aanwezigheid van minister mr E. Hirsch Ballin en de Haagse wethouder drs J.J. Luijten, ondertekenden kringvoorzitter I. van Woerden en drs J.D.W. Eerbeek, voorzitter van het bestuur van Exodus, op 26 april de samenwerkingsovereenkomst. Plaats van handeling was het Penitentiair Complex Scheveningen, waar de ondernemers aansluitend deel konden nemen aan een uitgebreide rondleiding.

Hirsch Ballin sprak bij de ondertekening de opvatting tegen dat criminaliteit een onvermijdelijk effect zou zijn van groeiende werkloosheid. Hij wees er op dat juist gedurende de afgelopen jaren, tijdens oplopende werkloosheid, de criminaliteit de minst sterke stijging heeft vertoond van de laatste veertig jaar. 'Criminaliteit is in de huidige tijd geen armoedeververschijnsel maar veeleer een welvaartskwaal,' aldus de bewindsman. Hij waarschuwde dat een zo direct verband tussen werkloosheid en criminaliteit tot een verwerpelijke stigmatisering van werklozen leidt en tevens een nodeloos defaitisme in de hand

Reputatie verzekerd

De lijst van mogelijke crises die een bedrijf boven het hoofd hangen, is vrijwel onuitputtelijk: er is iets mis met de produkten, er vindt een ernstig arbeidsongeval plaats, de bliksem slaat in, de aarde beeft, het bedrijf wordt het slachtoffer van bedrijfsspionage of diefstal.

Geen paniek: crisis-communicatie van een door de Vereniging van Public Relations Adviesbureaus (VPRA) erkend PR-bureau brengt redding en Goudse Verzekeringen dekt de kosten... Van het inhuren van dat adviesbureau, wel te verstaan, niet van de crisis.

Het nieuwe produkt van de verzekeringsmaatschappij uit Gouda staat beschreven in een - al dan niet door een VPRA-bureau samengestelde - persmap die vorige week bij kranten- en tijdschriftenredacties op de deurmat viel. 'Een goede crisiscommunicatie helpt de gevolgen van een crisis en mogelijk verlies van reputatie te voorkomen of in ieder geval te beperken,'

meldt de produktbrochure van de Reputatie Polis.

'Een crisis vraagt direct uw volle aandacht,' meldt de brochure enigszins overbodig. Maar eigenlijk gaat het om het anticiperen op een crisis, zo blijkt even verder. 'Maar weinig ondernemingen in Nederland houden hier vooraf rekening mee. En toch is een plotselinge crisis het lot dat met name de laatste tijd menige organisatie treft.' De verzekeraar beveelt bedrijven aan om een crisiscommunicatieplan op te stellen. Sterker: als een bedrijf een reputatieverzekering afsluit moet het binnen twee jaar - uiteraard voor eigen kosten - zo'n plan (laten) maken. De VPRA-bureaus zijn graag bereid te helpen. 'Voor zover bekend is het de eerste verzekering ter wereld die communicatie-inspanningen bij een onvoorziene crisissituatie vergoedt,' meldt het persbericht trots. Nu maar afwachten hoe lang het de enige blijft...'

ngse gevangenis

project en

werkt in de strijd ertegen.

De minister bestempelde werkgelegenheid als belangrijke factor in de aanpak van de criminaliteit. 'Met het stijgen van de welvaart werd bij de overheid en bij bedrijven meer en meer bezuinigd op dienstverlenende functies met een toezichhoudend element,' zo stelde hij.

Die mensen zitten nu thuis met een uitkering, terwijl ze in zo'n beroep een deel van die criminaliteit zouden kunnen voorkomen. Ik schat dat er op het terrein van de veiligheidszorg bij bedrijven en overheid samen ten minste werk ligt voor tien-duizend mensen.'

Daarnaast wees hij er op dat 'een vaste vriendin en een vaste baan' essentieel zijn om gestraften succesvol te kunnen re-socialiseren. 'Voor het eerste kan de overheid uiteraard niet zorgen, voor het tweede doen we mede een beroep op werkgevers.'

In de overeenkomst tussen Exodus en NCW WEST is onder meer vastgelegd dat de Haagse werkgeverskring de komende tijd zal stimuleren dat, waar er vacatures ontstaan, ex-gedetineerden een eerlijke kans krijgen op een vaste baan. Omgekeerd neemt de Stichting Exodus door de inzet van een *trajectbegeleider* een groot deel van het eventuele risico weg, dat is verbonden aan het inzetten van ex-gedetineerden.

Informatie over het project *Werken aan Toekomst*: NCW WEST, drs C.J.C. Timmer, telefoon 070 - 3500 351.

Fries ondernemer van het jaar ziet werknemers als kapitaal van onderneming

Directeur G. Kok van AVEK-Holding in Surhuisterveen is de Friese ondernemer van het jaar. Kok werd gekozen uit drie genomineerden nadat onder meer de financiële staat van zijn bedrijf door accountants van Deloitte en Touche was onderzocht. Behalve door Deloitte en Touche wordt de jaarlijkse verkiezing gesteund door ABN AMRO, AEGON en door het maandblad De Zakenspiegel. Kok nam zijn fabriek in slaapkamermeubilair en polyetherschuim in 1964 over van zijn vader en haalde het familiebedrijf uit de rode cijfers. Momenteel bedraagt de omzet van AVEK 25 miljoen gulden per jaar en is de winstgevendheid (voor belastingen) ongeveer 10 procent. Vorig jaar haalde Kok nog een order binnen voor de levering van 35.000 soldatenbedden en 45.000 PSU-kasten. In zijn dankwoord na de uitverkiezing wees de winnaar met name op de rol van zijn zeventig medewerkers. 'De werknemers vormen het kapitaal van de onderneming,' aldus Kok, die tevens bestuurslid is van NCW Friesland.

FOTO: J. FENSTRA

Advertentie

